

dette bevirkede foransførte Suspension af den i 1814 faldne Resolution. Men vil man nu optage Sagen igen om Næringsvæves Forslyttelse fra Byen, burde man fremfor Alt gjøre Noget for at faae Slagterierne forflyttede fra Vesterbro. Udvalget har gjort en Bemærkning om, hvorledes det troer, at det var i og for sig bedre, at Politiet, med sin Myndighed, maatte kunne gjøre de fornødne Forfrister, for at ikke Næringsvæven skulde udøves paa en Maade, der kunde være til Skade for Sundheden. En æret Landstingsmand (Ulrik) har tildeels yttret sig derimod, men dog sagt, at det var godt, om Politiet havde denne Myndighed. Hvad det Første angaaer, da troer jeg, at der er Meget, der taler for, at Politiet maatte være be- myndiget til at forhindre enhver Handling, som aabenbart er til Forulempelse og Uleilighed for de Omkringboende i en noget betydelig Grad, eller som kunde være skadeligt for Sundheden. Men denne Myndighed er saa tvivlsom, at jeg troer, at Politievrigheden vil have megen Betænkelse ved at anvende den i nogen omfattende Grad, og jeg kan nævne et Exempel paa, hvor betænkelse man, ved en forefaldende Leilighed, har været ved en saadan Foranstaltning. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa et Rescript fra 1844, som findes i Collegialtidenden, og som, saavidt jeg erindrer, udkom den 29de Juni, angaaende Aalborg By, hvor der blev brugt en Omgangsmaade, som i høi Grad gjorde det Vand urent, som var det eneste, Byens Indvaanere kunde benytte sig af. Politimesteren gjorde og adskillige Bestemmelser derimod; men derover blev der klaget; og Amtmanden, uagtet han egentlig meente, at slige Bestemmelser vare vel grundede, indstillede dog Sagen til Cancelliet, og, uagtet Cancelliet fandt, at der var Meget, der talte for, at Politievrigheden maatte kunne gjøre slige Bestemmelser, meente det dog, at det var rigtigere at bevirke en kongelig Resolution i denne Henseende. Det var endog under Ventilation, om ikke Sagen burde gaae til Stænderne; men man fandt dog, at det ikke behøvedes; thi det var kun en Act af Politievrigheden, der efter sin Bessaffenhed behøvede Regjeringens Stadsfæstelse, men dog ikke var nogen Lovgivnings- sag. Men, naar den ærede

Landstingsmand, som jeg nys omtalte, mener, at det Formaal, man tilsigter med Loven, bedre opnaaes ved at vedtage den omhandlede Lov, fordi den vilde blive Forløber for en anden Lov; da finder jeg virkelig megen Betænkelse ved saadanne fragmentariske Love, der paa en nærgaaende Maade virke ind paa visse enkelte Foranstaltninger, der i visse Retninger kunne være ønskelige, uden at have sat dem i Forbindelse med Prøvelse af andre dermed beslægtede Forhold, og jeg troer, at en Lov som den omhandlede vilde meget let kunne have den Virkning, at der fremkom en alt for stor Modfærthed for at afværge Alt; hvad der i nogen Maade kan tænkes at være ubehageligt for Nasen og ogsaa betænkeligt for Sundheden, saa at man drey deres Fordringer videre end nødvendigt. Man vilde i en saadan-see en Analogie for sig; det saaes, at endogsaa i Forhold, hvor det var saare indgribende i Enkeltes Besserd, havde man forbudt Noget, som i en ringe Grad var skadeligt, og om hvis Skadelighed der endog kan være nogen Tvivl, og at der derimod er saameget Andet, der synes at være skadeligt, og som man derfor ogsaa burde forbyde. Jeg troer derfor at maatte stemme imod Lovforslagets § 1.

Præs. Jeg maa være aldeles enig med den høitærede foregaaende Taler, naar han mener, at de største Farer vilde være forebyggede, naar man udvide Sundhedspolitiets eller Politievrighedens Virksomhed i høiere Grad, end det for Diebliffet er Tilfældet, ligesom jeg ogsaa maa være enig med det ærede Udvalg og flere andre ærede Talere, som have udtalt det, at det er meget betænkeligt paa denne Maade at gribe saa voldsomt ind i de forskjellige industrielle Anlæg og Foretagender, saavel her i Hovedstaden som udenfor samme, idet man dog virkelig ikke er kommen til den Visshed med Hensyn til Skadeligheden af Tilvirkningen af de forskjellige Produkter, at det virkelig skulde være nødvendigt for Sundhedens Skyld, at de fjernes fra Byerne. Der er saaledes anført Adskilligt mod § 1, og det synes ogsaa, som om man har villet moderere det i selve Lovudkastet, idet man har henlagt enkelte Erhvervs- grene under en anden Paragraph, som jeg senere skal tillade mig at omtale, medens der